

шеня її.

До більше поханливих хлопців учителі говорили латиною, і шкільна регула вимагала, що-б навіть підчас забав такі хлопці провадили свою гру в латинській мові; а тих, кого було підслухано, що розмовляли матірною мовою, таких тяжко карали. В добрій школі, подібній до тієї що була в Геддінгтоні, була викладана французька мова, тому що багато шкотцьких хлопців відїздила до Франції або на оглядини тєї країни, або продовжувати свою просвіту в французьких університетах. Коли Нокс кінчив школу, він певно розмовляв і писав латиною, а також мусів добре знати французьку мову, бо впісля він проповідував Французам в їхній рідній мові.

Нокс був швидкий в своїх науках чому є доказом те, що по скінченю в Геддінгтоні школи він був відісланий до університету. За тих часів в Шкоції було тільки три університети: в Ст. Андрюс, Глазго і Абердін. Університет в Ст. Андрюс був найбільше знаним з поміж усіх трьох; він був найблизчим до Ноксового дому, але не певно де Нокс власне вчив ся, чи в Ст. Андрюс, чи в Глазго. Ми знаємо імя тільки одного Ноксового учителя, котрий був найславнішим з тодішних учителів Шкоції. Його імя було Джан Мер або Майор, як він сам себе звав з латинська, він був роджений в тім самім повіті, щой Нокс, і також був учнем Геддінгтонської Школи. Майор студював на парижсь-